

om gennemførelse af en skatteudligningsordning mellem kommunerne. Der var herunder enighed om, at de foreliggende beregninger med hensyn til kommunernes skatteindtægter og sociale udgifter – uanset at beregningerne nødvendigvis må være behæftet med en vis usikkerhed – viste så store forskelle i kommunernes økonomiske situation, at der allerede for 1976 burde søges gennemført en skatteudligningsordning mellem kommunerne. Under hensyn til vanskeligheden ved at forudse udviklingen i de offentlige kassers økonomi i de nærmeste år, var der endvidere enighed om, at udligningsordningen alene burde have virkning for 1976, og at hele udligningsspørgsmålet burde tages op til fornyet overvejelse i sommeren 1976. Endelig var der enighed om, at ordningen skulle være endelig, således at der ikke foretages regulering af tilskud og bidrag på basis af senere fremkomne oplysninger om skatteindtægterne i de enkelte kommuner.

Den for 1976 aftalte skatteudligningsordning er udformet efter følgende principper:

1. Grundlag.

Udligningen foretages på grundlag af kommunernes beregnede skatteindtægter i 1975 opgjort som de pr. 30. juni 1975 registrerede indbetalinger af A- og B-skatter multipliceret med 2. For Umanak kommunes vedkommende er dog bortset fra indtægter hidrørende fra udbytteskat fra mineselskabet Greenex, idet disse indtægter fra 1976 tilfalder landkassen.

Når man har valgt at foretage udligningen på grundlag af sådanne i et vist omfang skønsmæssige beregninger over kommunernes skatteindtægter i 1975 skyldes det navnlig hensynet til kommunernes dispositionsmuligheder, herunder at skabe det fornødne grundlag for budgetlægningen vedrørende 1976 og at kunne støtte de økonomisk svagere kommuner.

2. Tilskudsberettigede og bidragydende kommuner.

Kommuner, hvis indkomstskatteprovenu pr. indbygger beregnet ved anvendelse af den gennemsnitlige beskatningsprocent i samtlige kommuner i Grønland (reguleret indkomstskatteprovenu) er mindre end 85 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner, modtager et udligningstilskud fra kommuner, hvis regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger overstiger 120 pct. af dette gennemsnit.

3. Anvendte folketal.

Ved opgørelsen af kommunernes folketal bortses fra beboere i samme områder som ved fordelingen mellem kommunerne af indførselsafgiftsindtægterne og tilskuddet efter objektive kriterier, jfr. § 1a, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 351 af 20. juli 1972 af lov for Grønland om indførselsafgifter m.v. og § 1, stk. 2, i lov nr. 299 af 14. juni 1974 om tilskud til Grønlands landsråd og de grønlandske kommuner m.v.

4. Beregning af udligningstilskud.

Udligningstilskuddet til en kommune udgør forskellen mellem det samlede indkomstskatteprovenu, kommunen ville have haft, såfremt provenuet pr. indbygger havde svaret til 85 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner, og det samlede indkomstskatteprovenu beregnet på basis af det regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger. Udligningstilskuddet kan dog højst udgøre et beløb svarende til kommunens samlede faktiske indkomstskatteprovenu.

5. Beregning af udligningsbidrag.

Kommuner, hvis regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger overstiger 200 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner, bidrager forlods af deres samlede indkomstskatteprovenu beregnet på basis af det regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger med et så stort beløb til finansiering af de samlede udligningstilskud, at deres indkomstskatteprovenu pr. indbygger nedbringes til 200 pct. af det gennemsnitlige.

Den resterende del af de samlede udligningstilskud betales af kommuner, hvis regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger overstiger 120 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner. Fordelingen mellem de pågældende kommuner sker ud fra forholdet mellem deres samlede indkomstskatteprovenu, opgjort på basis af det regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger med fradrag af forlods betalte bidrag.

Af bilagstabel 1 fremgår de enkelte kommuners samlede beregnede skatteprovenu i 1975, provenuet pr. indbygger, det regulerede provenu pr. indbygger samt det regulerede provenu pr. indbygger i procent af det gennemsnitlige faktiske skatteprovenu. Bortset fra Ivigtut kommune – der som følge af det under pkt. 3 nævnte princip med hensyn til opgørelsen af kommunernes folketal har et fra de øvrige kommuner helt afvigende provenu pr.